

Det vil jeg gerne bekræfte, og det har jeg hele tiden ment, da vi kendte resultatet.

Det andet spørgsmål er så: Hvordan bygger vi bro i fremtiden? Der tror jeg, at vi skal starte dér, hvor vi altid starter, når vi skal prøve at nå frem til en fælles forståelse, efter at vi har konstateret en uenighed, og det er debatten, dialogen.

Jeg føler virkelig, at det, vi kan gøre, er at tage en fri, åben og nuanceret debat om Europas fremtid, og hvordan vi placerer Danmark bedst muligt i Europas fremtid. Den vil jeg meget gerne være frontløber for sammen med regeringen og de to folketingsgrupper, og jeg vil også meget gerne deltage i den her i Folketingssalen. Jeg tror bare ikke, vi skal begrænse os til det.

Jeg tror, det er mindst lige så vigtigt, at vi bruger de gode erfaringer, som vi har med folkehøringer. Jeg tror, det er mindst lige så vigtigt, at masser af organisationer, kommuner, bysamfund, foreninger deltager i den fremadrettede europadebat.

Hvad kan vi så gøre? Vi kan gøre det, at vi kan fremlægge vores hvidbog nu. Regeringen har igangsat en grundig udredning om fremtiden for Europa og for Danmark, og det mener jeg kan være regeringens konstruktive bidrag til at bygge bro for fremtiden.

Og så ser jeg meget gerne – det vil jeg gerne bekræfte over for hr. Thulesen Dahl – debatten folde sig ud med alle de nuancer og alle de meget spændende emner, der ligger foran os. For det er fundamentalt for Danmark, at vi får større samling om den fremtid, vi skal følge.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er selvfølgelig glad for at få bekræftet, at der skal bygges bro, og at det er holdningen, men jeg har meget svært ved at se, at det, statsministeren så lægger op til, reelt også er en byggen bro. For selvfølgelig skal der være dialog som forudsætning for at kunne finde en fælles forståelse, men skal man bygge bro mellem to forskellige synspunkter, så kræver det jo også, at man er villig til at flytte sig. Og det, jeg hører statsministeren sige og også i virkeligheden har hørt siden den 28. september 2000, er sådan et signal om: Jamen så forstå det dog!

Nu skal vi ud med nogle folkehøringer. Vi skal ud at forklare dem, der har stemt nej, hvorfor de tog fejl. Vi skal forklare, hvorfor det projekt, statsministeren går ind for, i virkeligheden er godt, frem for at acceptere, at befolkningens flertal har underkendt folketingsflertallet og

statsministeren. Og så sige: Jamen så er der noget i politikken, der må laves om.

Der er jo ikke med ét eneste ord nævnt noget om, at man vil se på sin EU-politik og komme befolkningens flertal i møde ved at ændre i sin politik. Tværtimod har vi set den nye udenrigsminister være klart citeret i landets aviser for, at EU-politikken fra regeringens side står klippefast og ikke ændres. Og det er jo ikke at bygge bro. Bygge bro er dialog, det er samtale, det er at diskutere tingene, men det er jo også, at man er villig til at flytte sig. Og det er altså jasiiden, der tabte folkeafstemningen, skulle jeg lige hilse at sige.

Det eneste, man sidder og venter på, er at få forklaret tingene, så man håber at få flere til at gå ind for ens egen linje, og så venter man på, at nejsiden er villig til at flytte sig. Men man er ikke villig til, som jeg hører det, at flytte sig på nogen som helst politiske punkter. Det savner jeg, og det vil jeg gerne efterlyse statsministerens reaktion på.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at statsministeren nu omtaler den hvidbog, som skulle være et bidrag til at bygge bro.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvordan i alverden han forestiller sig, at en hvidbog, som vi jo alle sammen udmærket godt ved kommer til at blive én stor hyldest til Unionen, skulle kunne bygge bro til det flertal i befolkningen, som stemte nej i september. Det forekommer mig unægtelig temmelig mærkeligt. Efter min mening har regeringen ret til at skrive hundrede hvidbøger, hvor den i den ene hvidbog efter den anden skamroser EU – det må statsministeren jo gerne gøre – men hvordan i alverden skulle det kunne bygge bro mellem de to dele af befolkningen? Det har jeg altså lidt svært ved at forstå.

Jeg vil godt bede statsministeren gøre et forsøg på at forklare det, sammenholdt med, at udenrigsministeren i går sagde, at vi fremover skal undgå folkeafstemninger. Det virker ikke som at bygge bro. Man har tænkt sig at gøre, som det passer regeringen og flertallet i Folketinget hen over hovedet på befolkningen og ikke spørge befolkningen mere nogen sinde. Man kunne forstå, udenrigsministeren helst ville undgå nogen sinde at skulle spørge befolkningen igen. Hvordan kan statsministeren opfatte det som at bygge bro?